

300

i nytt världsrekord

Den 12 december förra året greppade trehundra personer tag i varandra i en och samma förutbestämda formation i himlen ovanför Skydive Arizona. Det gamla världsrekordet, en 282-manna som sattes i Thailand 1999, var slaget. Norske Ken Hansen berättar hur det var att vara med.

Text Ken Hansen

Foto 300 Mike McGowan / Go Fast 300-way

Det var Jack Jefferies, Dan Brodsky-Chenfeld och George Jicha som drömde om världsrekordet. Lite strul, några nya gråa hår och 18 månader senare höll vi kakan i 7,02 sekunder.

Första gången jag hörde om planerna var i januari 2002. Ett mail till Jack gav en inbjudan i retur. Koolt. Jag skrapade ihop pengarna och såg fram emot att swoopa vattnet och Brasiliens soliga stränder.

Månader senare informerade Jack att: "Sorry, det blir inte stränder, sol och Hercules i Brasilien men öken och 14 små flyplan i Arizona. Do you still wanna do this?". Det var det brasilianska försvaret som hade fått politiskt strul med sin budget.

Sand är sand, tänkte jag. Lika glad.

Första hoppdagen i Arizona värmde vi upp med 100-mannor. Apropå det, världens största nationella rekord är norska 108-mannan. Den var det största jag varit med om innan dess. Självklart kändes det lite konstigt att "värma upp" med nåt lika stort.

Dag 2: Vi testade syrgasset med två hopp från 6000 meter. Allt funkade men man måste vara lugn i planet och andas djupt. Jag blev seg på höjd innan ena hoppet och fick huvudvärk, lite illamående och oroskänsla i kroppen. Andra hamnade på reservbänken efter att ha gjort bort sig. Jag tror det berodde på syrgasbrist.

Du undrar kanske vad som lockar med såna hopp? Och jag är ärlig när jag säger att det inte är särskilt utmanande, hopptekniskt. Man gör samma sak hopp efter hopp, och hur kul är det, egentligen?

Men som allt i livet beror också detta på hur man tänker. Som stenhuggarna svarade när dom blev tillfrågade om vad dom höll på med hela dagarna. "Du ser väl att jag hugger sten, din idiot!", sa den ene. Den andre smajlade och sa, "Jag bygger en katedral!".

Ken Hansen,

Foto: Libhan Rousseau